

Finns politiskt ledarskap i dessa kristider

Sverige befinner sig i en andlig, politisk och social kris som vi alla varit med och bidragit till på ett eller annat sätt. Synden, ondskan och våldet har fått ett allt starkare fäste i vårt samhälle under de senaste tio åren. Mobbningen bland unga har eskalerat vilket gör att många barn och tonåringar får psykiska besvär som är svåra att hantera. Varannan kvinna i Sverige idag har utsatts för någon form av våld efter sin 15-årsdag enligt en undersökning. Misshandel, mordförsök och mord hör numer till det vardagliga livet och det skapar otrygghet och rädsla bland "vanliga" människor. Debattklimatet har också hårdnat betydligt, mycket beroende på användandet av sociala medier där man kan vräka ur sig vad som helst utan att behöva synas. Resultatet blir själsliga sår som är svårläkta, och hatkänslor som kan vara svåra att hantera.

Det gångna riksdagsåret har präglats av "kiv och split" i riksdagarbetet, mycket beroende på att det politiska landskapet har ritats om i Sverige under senare år. Detta avspeglar sig också hos medborgarna i deras attityder och känslor inför politiker och politik. Förtroendet för politikerna har kanske inte varit lägre än det är nu. Enligt en undersökning är det bara var fjärde väljare som har förtroende för statsminister Stefan Löfven (S) och Moderaternas partiledare Anna Kindberg-Batra. Och bara sex procent av företagsledarna har förtroende för Löfven.

Det finns orsaker till detta. Allmänt kan vi konstatera att oviljan att erkänna misstag och svårighet att tillstå att man inte har svar på allt, är allt för vanligt bland politiker på alla nivåer. Politiker och ledare för olika samhällssektorer har också ofta svårt att hålla sig till hela sanningen. Man vrider sig som maskar när man måste svara på journalisternas raka frågor. Det är som profeten Jesajas säger i 59:14 : *"... sanningen vacklar på torget, det som är rätt kan inte komma fram."*

Det skulle inte behöva vara så. Samtidigt ska sägas att det ingalunda är ett lätt fögderi att vara politiker. Det är ofta fråga om ett kompromissande när det gäller att fatta beslut. Men det betyder inte att man får slira på sanningen för att klara sin prestige. Och det är alltid viktigt att analysera konsekvenserna av de politiska beslut som man fattar om man ska vinna trovärdighet. Exempel på frågor som politiker har svårt att överblicka konsekvenserna av är oftast av moralisk och etisk art. Det gäller bland annat abortlagstiftningen och äktenskapslagstiftningen.

När det kommer till politikernas förhållningssätt till religion och trosfrågor röjs ofta en stor tafatthet och okunnighet. Detta har visat sig inte minst under senare tid med alltför många medborgare med annan trosutövning än den kristna. En annan fråga gäller försvaret där politikerna visat en aningslöshet som gränsar till dumdistrikt. Sent om sidosaker har man börjat tänka om men man verkar ha svårt för att ta de yttre hoten på riktigt allvar. Med tanke på de bevisade intrånget från främmande makt i svenska vatten under förra året aviserade Stefan Löfven att tillsätta ett nationellt säkerhetsråd. Av detta har inget blivit. Istället har ÖB:s slutanalys av intrånget arkiverats på lämplig plats. Man kan undra varför?

En högaktuell och angelägen fråga är den stora ström av flyktingar som nu väller in i landet. Det har hittills mest varit ett trätoämne mellan riksdagspartierna, men nu måste politikerna förhålla sig till den konkreta situationen. Förra året kom cirka 80 tusen flyktingar till Sverige och hittills i år har cirka 50 tusen kommit. Migrationsverket är överhopad av asylärenden och brottas med svårigheten att hitta boenden åt alla dem som kommer.

Denna flyktingström är inget nytt för vårt land menar många bedömare. Och visst, vi har sett större och mindre grupper med flyktingar komma från olika länder under årens lopp. Men faktum är att detta, som nu sker, är något unikt. Aldrig tidigare har det kommit så många på så kort tid från islamska länder och som har en muslimsk tro.

Och aldrig tidigare har dessa dominerats av unga pojkar och män. I en debattartikel i SvD den 19/9 skriver professor Michael Karlsson och Nujin Tasci, *"Sedan tio år finns... ett generellt genusgap i invandringen till Sverige. För två av de mest uppmärksammade grupperna under senare tid är andelen män 65 procent och ensamkommande flyktingbarn är 88 procent. Bilden av ett genusgap förstärks av att den enda större kategori där kvinnor är i klar majoritet är anhöriginvandring (59 procent)."*

Detta är något vi alla måste förhålla oss till och något som särskilt politikerna måste ta på stort allvar. Hur tar vi hand om dessa män och pojkar och hur kan man integrera dem på ett bra sätt så att de finner sig till rätta i vårt välordnade samhälle. Man kan ju ställa sig frågan varför dessa muslimer finner det så begärligt att komma till ett land där otrogna, sekulariserade och moraliskt dekadanta människor dominerar. Det är ju nämligen den bilden av västerlänningar de fått genom sina ledares religiösa förkunelse. Självklart är det så att de flesta flyr undan krig och dödshot, men bilden av västerlänningen finns givetvis kvar i deras sinnen. Vad detta kan komma att innebära för framtiden vet vi inte. Men det står klart att här finns ett problem och hot som vi kanske kommer att ställas inför. Frågan är om våra politiker förstår allvaret i detta och har förmågan att bemöta det.

Intressant är hur svenskarna reagerar på den akuta flyktingströmmen. I början av året tyckte en tredjedel att vi borde ta emot färre flyktingar, vilket nu har ändrats till att nästan varannan vill att vi tar emot fler. Plötsligt vill "alla" vara med och hjälpa till vilket kan tyckas vara bra. Men vilken är den egentliga bevekelsegrunden till att svensken har fått en sådan empati till behövande människor. Behoven att hjälpa människor på olika sätt finns ju hos oss hela tiden. Vem är villig att besöka ensamma gamla på vårdhem och institutioner? Vem är villig att hjälpa grannen som super för mycket? Vem är villig att hjälpa tiggarna på gatorna och romerna som bor i smutsiga tältläger? Listan kan bli lång.

Vårt samhälle är utsatt för både inre och yttre hot, och om dessa förlöses fullt ut kan det skapa ett stort kaos i landet. Ett inre hot gäller hanteringen av flyktingströmmen. Visserligen säger Säpo att flyktingarna inte utgör något direkt hot mot Sverige. Snarare kan de vara hotade av egna angivare. Men det finns andra bedömare som hävdar att det kan komma potentiella terrorister med flyktingarna. Ett yttre hot är Sveriges relation till Ryssland och dess agerande med falsk propaganda, otillåten undervattensverksamhet och stridsflyg över Östersjön mot våra gränser. President Putins hotfulla och aggressiva retorik visar på att det är något vi behöver ta på största allvar.

När en grupp kristna var samlade och bad inför riksdagensöppnande för ett par veckor sedan kom orden från profeten Habackuk 1:1-4 till mig: *"Herre hur länge skall jag ropa på hjälp, utan att du hör, ropa högt till dig över våld, utan att du räddar? Varför låter du mig se sådan ondska, och hur kan du själv se på sådant elände? Fördärv och våld är inför mig, kiv och split uppstår. Därför blir lagen utan kraft och rätten kommer aldrig fram. Den ogudaktige omringar den rättfärdige och rätten blir förvrängd."*

Svenska folket ligger i Guds vågskål och denna höst kan vara avgörande för vilken skål som ska väga tyngst – den kristna församlingen eller det sekulära samhället. Församlingens agerande kan vara avgörande, och våra böner är mycket angelägna. Jag tror att Gud i denna tid vill sända sitt "särklaregn" med en stark andeutgjutelse över oss. Se Jak. 5:7-11. Kanske att det vi nu upplever med en stor folkförflyttning in i Europa kan vara Guds tid för den sista stora inbärgningen av människor till Guds rike? Hur som helst. Var beredd på förändring under den närmaste framtiden!

Jag avslutar med att citera från en andlig syn som en kanadensisk man vid namn Kevin Basconi fått vid några tillfällen och som gäller Sverige och Skandinavien. *"Då jag var i bön i Stockholm den 12 augusti 2015, fick jag en vision om himlen. Jag såg Gud Fader tala. Han talade från sin tron av nåd och barmhärtighet. Han talade över Skandinavien."*

Jag såg jorden skaka och darra. Jag såg Skandinavien skaka och darra. Jag såg Sverige skaka och darra. Jag såg Stockholm skaka och darra. Jag såg Guds härlighet ösas ut igen som jag såg det 2001, precis som jag såg det i visionen för fjorton år sedan.

Jag såg Guds härlighet ösas ut över Skandinavien. Jag såg vad som verkade vara en mäktig övernaturlig virvelstorm av eld; en mäktig glödande virvelstorm av väckelse. Den täckte hela Skandinavien. Och spetsen på elden, den yttersta spetsen tog mark (precis som en tromb på jorden) i flera regioner och startade eldar av väckelse!

En del platser tog emot den, och Guds eld östes ut och Guds härlighet manifesterades! På andra platser där den himmelska elden försökte ta mark, togs den inte emot. När det hände lyfte den och flyttade på sig för att hovra över andra städer och regioner. Jag såg den röra sig över till Norge; och sedan vidare till Finland; och sedan till andra delar av Sverige. Den gick vidare till Baltikum. Den gick till Lettland och sedan till Estland och sedan landade den i Moskva. Där reste sig en stor armé täckt av Jesu blod! Det var en ny Röda armén!”

Claes-Göran Bergstrand. 2015-09-29.